

**ЧУДОМИР
АРХЕОЛОГИЧЕСКИ
НАХОДКИ ИЗ КАЗАНЛЪШКО**

chitanka.info

Един от най-старите белези за човешки живот по земята след пещерите са тъй наречените селищни могили. Такива по нас се знаят няколко: могилата „Соте“ при Орозово^[1] тази, северно от Крън, която е прерязана в единия си край от шосето, разкопаната на запад от града в лозята, при Гердеме, и Габаревската могила, върху която през 1928 г. построиха училището. Селищните могили се приписват на населението, което е обитавало земите ни преди идването на траките, като почнете от 2500 г. пр.Хр. докъм 1900–1700 г. пр.Хр. Те са обикновено по-големи в диаметър от другите, ниски са и са се образували вследствие на съществуващата тогава традиция жилищата на внуците да се строят обезателно върху развалините на дядовците и прадядовците. Те се намират обикновено край извори и в недрата им се крият обикновено остатъци и съдове, като почнете от каменната епоха до медната.

При разкопаване на Габаревската могила случайно и безразборно, без да се спазват стратиграфските правила, са намерени ценни находки. Миналата година ходихме със заведующия праисторически отдел при Народния музей г. Миков, разгледахме ги, той взе няколко от тях, за да ги проучи, и в последния годишник на Народни музей е отпечатал своите проучвания, които в резюме ще споделим с читателите си. Находките от Габаревската могила се подразделят на предмети от кремък (нож и пр.), от камък (брадвички и пр.), гривни от мидата *Spondylis*, предмети от кост (върхове за копия, шила), керамични предмети без орнаменти, глинени цедилки, съдове с орнаменти, релефни и вдлъбнати, глинени идоли, костени идоли, глинени фалуси, животински идоли, медни брадвички, клинове, игли и пр.

От всички тия находки в Габаревската селищна могила най-голям интерес за науката представляват двата глинени идола, медните брадви и иглата. Нито другаде у нас, според автора, нито даже в цяла Южна Европа не е намерено досега така сполучливо изработено торсо от глинени идол от времето на фалическата епоха и авторът приема, че той е правен близко в околностите, където култът към фалуса ще да е бил много разпространен в могилното население. Това се потвърждава от безбройните глинени фалуси, намерени из могилите по нас.

Един от най-интересните екземпляри от находката е глава от глинени идол, висока 7 см и широка 7,4 см, с полегато чело и носът е

като продължение от него. Очите са едва отбелязани, ушите са големи и силно издадени навън. Тилната част е сплесната и мястото, дето се съединяват тилната и теменната част, е предадено в две конусовидни изпъкналости. Около главата се забелязва широка лента от боя като диадема, белег, който за пръв път се среща. Тази глава е една от най-сполучливо направените, от известните досега и наподобява на типа на съвременните кюрди и арменци, които са били най-старите обитатели на Предна Азия и които през каменно-медната епоха са населявали и нашите земи.

Медните брадви са снабдени в горния край с дупка и не са овални, както намерените досега, а плоски и едната прилича повече на тесличка. Иглата, която също не е намирана досега, е дълга 14,7 см, направена от обла тел, и краят ѝ е сплеснат във вид на триъгълна лопатка.

Изобщо находката в Габаревската могила представлява голям научен интерес и ще спомогне твърде много, за да се осветли едно от най-отдалечените и тъмни кътчета в историята на живота на нашата земя, много векове преди летоброенето ни.

(Публикуван във в. „Казанлъшка искра“, XI, бр. 243 от 3.IX.1934 г.)

[1] По-късно Розово — Б.р. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.